

M/s Larsen and Toubro Ltd. v. Central Bureau of Investigation and others (Satish Kumar Mittal, J.)

ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਲਾਰਸਨ ਐਂਡ ਟੂਬਰੋ ਲਿਮਿਟੇਡ., - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸੈਂਟਰਲ ਬਿਊਰੋ ਆਫ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ

ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਜਵਾਬਦਾਤਾ

Crl. M. NO. 13062/2005 ਦੇ ਐਮ

27 ਨਵੰਬਰ, 2006

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 227—ਜਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1973 — ਐੱਸ.482—ਦੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ — ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ — ' ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ — ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਇਸਦੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਅਤੇ 28 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਐਸਐਚਓ ਜਾਂ ਐਸਐਸਪੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ। ਜੁਲਾਈ, 2004. ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ, ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸੰਸਕਰਣ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਸਕਰਣ ਲਈ, ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਐਸਐਚਓ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ 29 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ 3 ਅਗਸਤ, 2004 ਨੂੰ ਲਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ. ਦੀ ਧਾਰਾ 156 ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅੱਗੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲਏ ਬਿਨਾਂ, ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2 ਫਰਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਹਿਤਾ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ. ਮੈਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 20, 23, 24 ਅਤੇ 28)

ਅਸ਼ੋਕ ਅਗਰਵਾਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸੁਭਾਸ਼ ਗੁਲਾਟੀ ਅਤੇ ਰਜਨੀਸ਼ ਨਰੂਲਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਸੀਬੀਆਈ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਚੰਚਲ ਕੇ.

ਐਨ.ਐਸ.ਗਿੱਲ ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਐਚ ਐਸ ਰਿਆੜ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕੇ.ਐਸ. ਨਲਵਾ ਅਤੇ ਰਾਹੁਲ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਲਈ।

ਕੇ.ਟੀ.ਐੱਸ. ਤੁਲਸੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕੇ.ਐੱਸ. ਨਲਵਾ ਅਤੇ ਵੀ. ਹਰੀ ਪਿੱਲੇ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 7 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੀਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ , - 25 ਫਰਵਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ , 2005, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(2) ਮੈਸਰਜ਼ ਲਾਰਸਨ ਐਂਡ ਟੂਬਰੋ ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 1, 2 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 6 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਰਜਿੰਦਰ ਗੁਪਤਾ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 7, ਧੋਖਾਧੜੀ/ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਸਤਖਤ ਲੈਣ, ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਧਮਕਾਉਣ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ, ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਉਣ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ 27 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਅਤੇ 28 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(3) ਤੱਥ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਨੂੰ ਕਾਲਕ੍ਰਮਿਕ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 14 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਧੌਲਾ, ਬਰਨਾਲਾ (ਪੰਜਾਬ) ਵਿਖੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੁਣਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2004 ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 31 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ 27 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ 31 ਅਗਸਤ, 2004 ਤੱਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਕੰਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਜੋਖਮ ਅਤੇ ਲਾਗਤ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਮੈਨੇਜਰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) 28 ਜੁਲਾਈ 2004 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਕਿ ਸਵੇਰੇ 10.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਉਸਾਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰੁਟੀਨ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੁਕਸ ਦੱਸੇ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭੜਕ ਗਏ। ਅਚਾਨਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਮੈਨੇਜਰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਨੇ ਗੰਦੀਆਂ ਗਾਲ਼ਾਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਪਲਾਂਟ ਦਾ ਬਾਇਲਰ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ 10 ਦੇ ਕਰੀਬ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਟੋਲਾ, ਜੋ ਲਾਠੀਆਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ, ਅੱਗੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਲਾਠੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਬਾਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਬਲਾਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਪਥਰਾਅ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੀਟੀਡੀ ਯੂਨਿਟ 2 ਵਿੱਚ ਲਗਾਈਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 28 ਜੁਲਾਈ 2004 ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 126 ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬਾਣਾ ਤਪਾ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 307/364/452/427/511/148/149/120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ 16 ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ।

(6) 29 ਜੁਲਾਈ 2004 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ., ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਪੁਲਿਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਰਨਾਲਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਕੁਝ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਮੁਤਾਬਕ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪੁਲਿਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਰਨਾਲਾ ਦੇ ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨਘੜਤ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਝੂਠੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਜਵਾਬੀ ਵਰਜਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਕਤ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) 31 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 6.2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 3 ਅਗਸਤ, 2004 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੁੱਟਮਾਰ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ

ਗਈਆਂ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੋਟ ਵੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 31 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਤੱਕ ਠੇਕੇ ਦਾ 90% ਕੰਮ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 27 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਮੈਨੇਜਰ ਸੁਰਬਾਮਨੀਅਮ ਨੂੰ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 7 ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਾਈਟ ਛੱਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। 28 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਜਾਂ 31 ਅਗਸਤ, 2004 ਤੱਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 28 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 7 ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਆਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਜਾਂ ਤਰਕ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 60-70 ਪੁਲਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ 'ਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਈ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਉਪਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) 26 ਅਗਸਤ, 2004 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੰਮ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। 28 ਅਗਸਤ, 2004 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 14 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸਾਈਟ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 31 ਅਗਸਤ, 2004 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਬੁਣਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਿੰਗ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ / ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ), ਬਰਨਾਲਾ ਵੱਲੋਂ 2 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 16 ਦਸੰਬਰ 2004 ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। 28 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸਾਲਸੀ ਅਤੇ ਸੁਲਾਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 16 ਦਸੰਬਰ 2004 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(9) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 126 ਮਿਤੀ 28 ਜੁਲਾਈ 2007 ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਉਪਰੰਤ 28 ਦਸੰਬਰ 2004 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 308/452/364/511/382/506/120 ਤਹਿਤ 11 ਨਵੰਬਰ 2004 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। -ਬੀ/427/148/149 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. 28 ਮਈ, 2005 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਬਰਨਾਲਾ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ. ਫੁਟਕਲ 2004 ਦਾ ਨੰਬਰ 53127-ਐਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਾਰਜ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 13 ਸਤੰਬਰ, 2005 ਦੇ ਵੀਡੀਓ ਹੁਕਮ, ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ. ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1712 ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(10) 2 ਫਰਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਮੇਤ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਡੀਜੀਪੀ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 29 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ, - 3 ਅਗਸਤ, 2004 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਜਾਣ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 3 ਅਗਸਤ, 2004 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 27 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਮੈਨੇਜਰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਨੂੰ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਦਬਾਅ ਹੋਣ. 28 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਏ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੁਕ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ। ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਿੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ 'ਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਉਪਕਰਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਾਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਣਨਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਇਸ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(11) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਵਿੱਲੋ, ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ, ਸੰਗਰੂਰ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਐਸ.ਐਚ.ਓ. ਥਾਣਾ ਤਪਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 4 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 6 ਅਤੇ 7 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ।

(12) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ।

ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਪਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 11 ਜਨਵਰੀ 2005 ਦੇ ਮੀਮੋ ਰਾਹੀਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੰਗਰੂਰ ਰਾਹੀਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਜਵਾਬ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਸਕਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ, ਸੰਗਰੂਰ-ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਬਰਨਾਲਾ ਵਿਖੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਜਿੱਥੇ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ

ਬਰਨਾਲਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਪੁਲਿਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(13) ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ 3 ਇਸਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਅਤੇ 7) ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੈਕੈਜੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਤਤਕਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਲਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਕੌਮੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਪਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਮੈਨੇਜਰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਕਤ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਮੈਨੇਜਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ 29 ਜੁਲਾਈ 2004 ਨੂੰ ਡੀਜੀਪੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਹੁਣ ਉਕਤ ਕੇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(14) ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਅਗਰਵਾਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸੁਭਾਸ਼ ਗੁਲਾਟੀ ਅਤੇ ਰਜਨੀਸ਼ ਨਰੂਆਲਾ, ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਲਈ, ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਚੰ. ਭਜਨ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1) ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਐਨਸੀਟੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ, (2) ਅਤੇ ਲਲਨ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2006 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1047, 12 ਅਕਤੂਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਬਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰੇ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ, ਸੱਚਾਈ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਢਲੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੂਚਨਾ ਝੂਠੀ ਹੈ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(15) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਹਿਊਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ

ਜਾਂਚ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਐੱਸ.ਐੱਚ.ਓ. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ 3 ਅਗਸਤ, 2004 ਦਾ ਪੱਤਰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ, ਬਰਨਾਲਾ ਵੱਲੋਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੰਗਰੂਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਪੱਤਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ

(1) ਏਆਈਆਰ 1992 ਐਸਸੀ 604

(2) 2006 I ਸਿਖਰਲੇ ਫੈਸਲੇ (CrI.) SC 505

ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕੋਈ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 126, ਮਿਤੀ 28 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਵਿੱਚ, ਚਲਾਨ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 11 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਚਲਾਨ ਦੀ ਘੋਖ ਤੋਂ, ਕਾਪੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 27 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਅਤੇ 28 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਦੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਕਰਣ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਝੂਠੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ।

(16) ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਨ. ਸ਼੍ਰੀਲ.ਐੱਨ.ਐੱਸ. ਗਿੱਲ, ਪੀ.ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ.ਈ. ਰਿਆੜ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐੱਸ. ਨਲਵਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਹੁਲ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 6) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐੱਸ. ਨਲਵਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਟੀ.ਐੱਸ. ਤੁਲਸੀ। ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ. ਹਰੀ ਪਿੱਲੇ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 7, ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ, ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਮੈਨੇਜਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੇ ਕਬਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਜੁਬਾਨੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। 27 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਅਤੇ 28 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਬੰਧੀ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਐਸਐਚਓ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 156 (3) ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਦੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ 200. 29 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ 28 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਦਰਜ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 126 ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਰਨਾਲਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਵਾਬੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 3 ਅਗਸਤ, 2004 ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ ਅਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਕੌਮੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਸ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਝੂਠੇ ਪਾਏ ਗਏ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਐਸਐਚਓ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਸੀ। ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੌਮੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਪਾਏ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ

ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨਘੜਤ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ 29 ਜੁਲਾਈ 2004 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਝੂਠੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਕੋਈ ਕਰਾਸ ਸੰਸਕਰਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ 3 ਅਗਸਤ, 2004 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ 27 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਅਤੇ 28 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਬੰਧੀ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਹਨ।

(17) ਸਿੱਖਿਅਕ >1 ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਨੌਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। . ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 156(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਥਿਤ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸਿਜ਼ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ (ਰਜਿ.) ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। (3) ਗੰਗਾਧਰ ਜਨਾਰਦਨ ਮਹਾਤਰੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਅਤੇ ਮੀਨੂ ਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ। ਨਿਆਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ

ਅਪਰਾਧ. ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਆਏ XII ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 203 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਬਤੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਜੁਰਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(18) ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਰ ਕੁਮਾਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਐਨਸੀਟੀ) ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., ਅਤੇ ਲਲਨ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਭਿੜ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ., (ਸੁਪਰ) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਲਿਖਤੀ ਸੂਚਨਾ ਸਬੰਧਿਤ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਐੱਸ.ਐੱਚ.ਓ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਨਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਪੁਲਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਧਿਆਨ 'ਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ | ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਾਈ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਕਿ

ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਗਿਣਨਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਲਿਖਤੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੁਲਿਸ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਲਨ ਚੌਧਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਿਣਨਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਨੇ ਉਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਐਸਐਚਓ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੱਥ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਐਸਐਚਓ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਜੁਬਾਨੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ (ਰਜਿ.) ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, (ਸੁਪਰਾ) ਗੰਗਾਧਰ ਜਨਾਰਦਨ ਮਹਾਤਰੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮੀਨੂੰ ਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਲਾਗੂ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਬਲਕਿ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਸ ਇਸਤਰਾਸਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ।

(19) ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ. ਸ਼੍ਰੀ 1 ਐਚ.ਐਸ.ਐਸ. ਰਿਆੜ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਨਲਵਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਹੁਲ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਚੌ. ਭਜਨ ਲਾਲਾ ਤੇ ਹੋਰ। (6) ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੌਧਰੀ ਖਿਲਾਫ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭਜਨ ਲਾਲੀ, ਰਾਜ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸ. ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਣਗਿਣਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੂਚਨਾ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਪੁਲਿਸ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਐਸਐਚਓ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲੀਸ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਜੁਬਾਨੀ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦਿਲਬਾਗ ਸਿੰਘ ਪੂਨੀਆ ਬਨਾਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਹਰਿਆਣਾ (7) ਅਤੇ ਮਿਥਲੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (8) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿੱਖ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਗਿਣਨਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕੇਸ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ।, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 156 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਅਪਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੱਥਾਤਮਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇਰੀ ਵਾਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(20) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖੇ ਗਏ 1 ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ 3 ਦਲੀਲਾਂ * ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹਦਾਇਤ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। 28 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਥਾਣਾ ਤਪਾ ਵਿਖੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 307/364/452 ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 126 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 427/511/148/149/120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਉਕਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਮੈਨੇਜਰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਨੂੰ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 7 ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਪਕਰਣ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ, ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪਈ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਟਾਏ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਅਤੇ 28 ਜੁਲਾਈ ਦੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਐਸਐਚਓ ਜਾਂ ਐਸਐਸਪੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।, 2004. ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, 29 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 126 ਮਿਤੀ 28 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ. ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ

ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨ, ਉਸ ਦੇ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਮੈਨੇਜਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਲੈ ਕੇ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਉਪਕਰਣ ਆਦਿ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 3 ਅਗਸਤ 2004 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 27 ਜੁਲਾਈ 2004 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ

ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਮੈਨੇਜਰ ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਨੂੰ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 28 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 7 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਏ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੁਕਬੰਦੀ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 60-70 ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਈ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ 'ਚ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਉਪਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੰਗਰੂਰ ਨੇ ਉਪ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਤਪਾ ਅਤੇ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਬਰਨਾਲਾ ਤੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਬਰਨਾਲਾ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ, ਤਪਾ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। 28 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰ. 126 ਵਿਚ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(21) Undisp ਨਿਰਵਿਵਾਦ, inioFIRiENo.it 126 2dated FL 28th:OJuly ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਇਸਤਰਾਸਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ. ਫੁਟਕਲ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ 2004 ਦਾ ਨੰਬਰ 53127-ਐਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ 2005 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1712 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 13 ਸਤੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨਿਰਵਿਵਾਦ, 31 ਅਗਸਤ, 2004 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਬੁਣਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ਼ੈਸਿੰਗ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ / ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ। ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 16 ਦਸੰਬਰ 2004 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(22) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੁਲਿਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਸਵੈਦਨਸ਼ੀਲ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਐਸਐਚਓ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ. ਇਸ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਦਾਇਰ

ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਬਨਾਮ ਚੌ. ਭਜਨ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਐਨਸੀਟੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਲਲਨ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2006 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1047, 12 ਅਕਤੂਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(23) ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਜਨ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੇਸ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡੀ. ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ, ਗਿਣਨਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ। ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਦੇ ਐਸਐਚਓ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਕੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਅਣਗੌਲੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲਿਖਤੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਲਲਨ ਚੌਧਰੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 156 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ, ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸੰਸਕਰਣ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਸਕਰਣ ਲਈ, ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਐਸਐਚਓ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜੁਥਾਨੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ 29 ਜੁਲਾਈ 2004 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ 3 ਅਗਸਤ, 2004 ਨੂੰ ਲਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ।

(24) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 2 ਫਰਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅੱਗੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲਏ ਬਿਨਾਂ, ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੋਡ ਦੀ 156 ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ।

(25) ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸਿਜ਼ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ (ਰਜਿ.) ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਗਨੀਜ਼ੇਬਲ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪੁਲਿਸ, ਪਰ ਉਸ ਪੱਖੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ

ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 190 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ XV ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੂੰ ਸਹਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਆਇ XII ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 203 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਉਰੋ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਦੇ।

(26) ਗੰਗਾਧਰ ਜਨਾਰਦਨ ਮਹਾਤਰੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ , ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ।

“ਜਦੋਂ ਸੂਚਨਾ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਪੱਖੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 190 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ XV ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧਿਆਇ XII ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 203 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ/ਸਬੂਤ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ

ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸਿਜ਼ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ (ਰਜਿ.) ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੀਨੂੰ ਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹੀ

ਨਜ਼ਰੀਆ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਪੱਖੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 190 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ XV ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧਿਆਇ XII ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 203 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ/ਸਬੂਤ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸਿਜ਼ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ (ਰਜਿ.) ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, 1997 (4) RCR (CrL.) 594: [1996 (11) SCC 582] ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। : ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਗੰਗਾਧਰ ਜਨਾਰਦਨ ਮਹਾਤਰੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2004 (4) RCR (CrL.) 682 : 2004 (3) Apex Criminal 648 : [2004 (7) SC 768]।”

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (9) ਅਤੇ ਦਿਲਬਾਗ ਸਿੰਘ ਪੂਨੀਆ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, ਹਰਿਆਣਾ (ਸੁਪਰ) ਅਤੇ ਮਿਥਲੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ। ਮਿਥਲੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ

“ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੈ, ਦਾ ਕੀ ਉਪਾਅ ਹੈ? ਪੀ.ਪੀ.ਆਰ. ਦੇ ਨਿਯਮ 24.4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਪਹੁਦਰਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਧਾਰਾ 154 (3) ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੀਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਜੇਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ

ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਮਝੋਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੇਸ ਦੀ ਖੁਦ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਟ ਤੋਂ ਵੀ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਖੁਦ ਉਸ ਨੂੰ "ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇੱਕ ਕਾਗਨੀਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।" ਜੇਕਰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਟ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 190 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਉਹ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 156 (3) ਸੀ.ਆਰ. ਪੀ.ਸੀ. ਜੇਕਰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਜਾਂ ਸਿੱਧੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

(9) 1997 (4) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 221

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 204 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਬਕਾਇਆ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 205 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 210 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਬਾਰੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਧੂ ਲਿਮਏ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1978 ਐਸਸੀ 47 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕੇਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ; ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪੱਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 190 ਅਤੇ 200 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਗਲਤ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ

ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਰੁਟੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 'ਰੁਟੀਨ' ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਾ ਉਪਾਅ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੇਰਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 'ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ' ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਵਾਲੇ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਹੈ।

(27) ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਮਹੂ ਲਿਮਏ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (10) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਿਵਾਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਅਤੇ 28 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਦੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਐਸਐਚਓ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਐਸ.ਪੀ. ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 190 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ। ਕੇਸ ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 126 ਮਿਤੀ 28 ਜੁਲਾਈ 2004 ਦੀ ਤਫਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਵਾਬੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(28) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸਦੀ ਚਰਚਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ ਭਾਵ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਐਸਐਚਓ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਕੇ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਫਿਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਖੇਤਰ ਦੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ

ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

(10) ਏਆਈਆਰ 1978 ਐਸਸੀ 47